

George Rickfordi lugu

1969. aastal kohtas Leicesteris Inglismaal elav noor täiskasvanu George Rickford misjonäre Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikust. George ei olnud algselt nende sõnumist huvitatud, kuid hakkas lõpuks misjonäridega kohtuma. Pärast kolmekuulist pingsat uurimist ärkas George ühel hommikul veendumusega, et Kirik on õige.

George soovis innukalt jagada oma uut tunnistust vanematega. Enne kui ta sai seda teha, teatasid nad talle, et tal ei ole Kiriku liikmena võimalik preesterlust saada oma segaverelise päritolu tõttu, kuna tema esivanemad olid Aafrika päritolu mustanahalised.

Ühel päeval rääkis George lähedase sõbraga oma kogemusest misjonäridega ja hakkas sõbrale prohvet Joseph Smithist õpetama. Ta meenutas: „Ma lausa elavnesin seda lugu rääkides ning minus võttis miski võimust ja ma lausa särasin.”

See kogemus kinnitas George'i tunnistust, kuid tema mure preesterluse piirangu pärast püsis. Kui ta palvetas, et saada lisamõistmist, sai ta järgmise sõnumi: „Sa ei pea mõistma minu evangeeliumi kohta kõike, enne kui end sellele pühendad. Näita kuuldot vastu võttes usku ja jäta ülejäänud minu hoolde.”

Saanud lohutust sellest sõnumist, vastas George palvemeelselt: „Jah, Issand, ma teen seda. Võtan seda usuga. Ja muideks, suur-suur tänu sulle!” Kaks kuud hiljem sai George ristitud ja temast sai ustav Kiriku liige.

1975. aastal, kolm aastat enne ilmutust preesterlusest, väljendas George oma usku õiglasesse Jumalasse, kirjutades, et ta nõustus piiranguga „usuga, ilma igasuguse kahtluseta”. Ta lisas: „Olen lihtsalt tänulik, et Issanda preesterlus on taas maa peal, koos kõigi sellega kaasnevate õnnistuste, volituse ja kohustustega. Minu jaoks pole nii oluline, kellel see on ja kellel mitte, vaid pigem see, kuidas seda kasutatakse.”

1978. aastal sai George teada ilmutusest, mis laiendas preesterlust kõigile väärilistele meestele (vt Ametlik deklaratsioon nr 2).

„Kui George koju jõudis, rääkisid nad June'iga läbi öö, mida see uudis nende pere jaoks tähendab. Tegemist oli vägeva muutusega. Järgmisel hommikul pühitseti George Rickford Aaroni preesterluses preestriks. Kaks kuud hiljem pühitseti ta seitsmekümneks ja temast sai vaia Seitsmekümnete kvoorumii seeniorliige. Ja kaks kuud pärast seda pitseeriti George ja June Rickford koos oma nelja lapsega Inglismaal Londoni templis.” („Võtan seda usuga”)